

Kdaj je lepo biti mama?

Poseben privilegij je zame spremljati toliko mladih življenj pri njihovem odraščanju. Želim si, da bi si bili vedno tako blizu. Rada bi, da bi se vedno lahko zanesli name.

Je kdaj tudi težko?

Seveda so tudi težki trenutki. Včasih je prava umetnost, da se sploh uskladimo pri opravljanju svojih vsakodnevnih dejavnosti, ko nas je že toliko. Zmanjkuje časa in tudi moči. Vendar si ne pustim, da bi me to spravljalo v slabo voljo, ampak se poskušam veseliti preprostih stvari. Kakšen dan se je treba za šolo več učiti, poskrbeti moram, da ne motijo drug drugega. Fantje so posebej radoživi.

Zdaj prihajajo nekateri otroci že v puberteto, v novo obdobje, ki se popolnoma razlikuje od predšolskega. Vidim, kako so občutljivi, hitro so užaljeni. Veliko se pogovarjam z njimi. Želim, da se počutijo razumljene in sprejete.

Kako pa je pri vas, ko kdo zbolí?

Ko en zbolí, zbolijo običajno vsi ali vsaj večina. Dežuram ponoči in podnevi, čaj se toči v ogromnih količinah. Letošnjo zimo smo, hvala Bogu, zdravi.

Kakšno »doto« za materinstvo pa so vam dali starši?

Ljubezen. Pri mami in očetu sem čutila, da me imata, včasih še preveč, rada. Mama nam je še zdaj na razpo-

lago 24 ur na dan, za varstvo seveda. Preprosto ne zna reči ne. Uživa v tem. Še vedno smo zelo povezani.

Si delo v družini tudi kaj porazdelite?

Seveda, brez tega ne gre, to je pri nas nekaj običajnega. Fantje veliko pomagajo v delavnici, punce pa pomagajo meni v gospodinjstvu. Vsi pa radi poskrbijo tudi za dojenčka.

Kako pa zaključite dan?

Večerna molitev mora biti nekaj lepega. Vsi se umirimo ... Zmolimo vsaj desetko, dve. Zelo radi pa otroci berejo molitev za blagoslov družine (na podobici ob letu družine). Na koncu vedno zaključimo: Angel varuh varuj ... in naštejemo vsa imena. Ko sem bila noseča, pa so na koncu vedno dodali: »Še za dojenčka.«

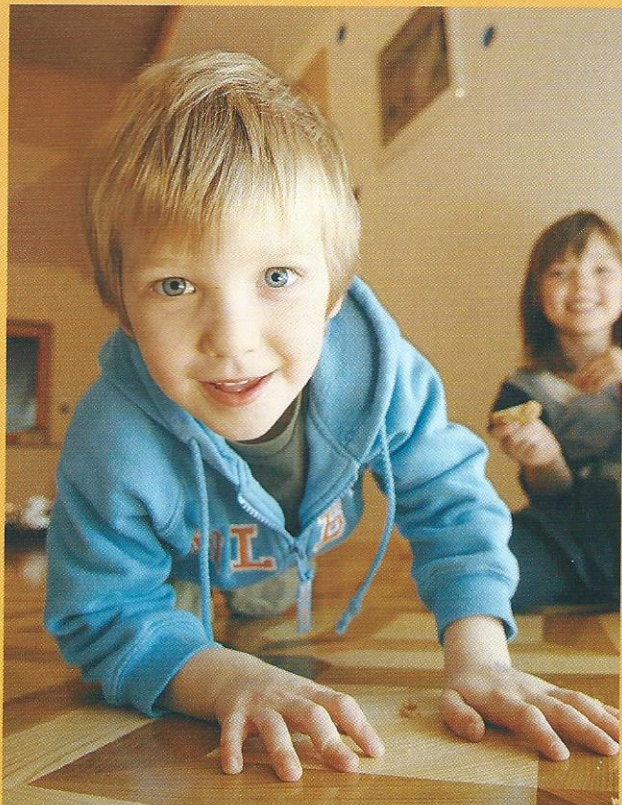
In kako preživite prosti čas, ki je verjetno bolj redko na vrsti?

Gremo ven. Zelo rada berem, za kar pa ni veliko časa. Želim si, da gredo otroci zvečer spat pred deveto uro, da imava potem z možem nekaj časa zase. Privoščimo pa si tudi krajše poletne počitnice. Ali pa kakšen dan smučanja.

Vedno se tudi veselimo. Če le moremo, se udeležimo srečanj družin Aninega sklada. Z družino Kvaternik smo postali pravi prijatelji in se tudi obiskujemo. Med njimi se počutimo zelo dobro in nikoli ne zmanjka tem za pogovor.

Jana Podjavoršek

Fotografije: Tamino Petelinšek

Žan (14 let), Lara (13), Blaž (12), Karin (10), Andraž in Aljaž (8), Maša (7), Žiga (4) in Vid (8 mesecev).
Priljubljena družinska jed: slivovi cmoki in palačinke.